

Søværnet 1969/70

Jeg aftjente min værnepligt i Søværnet. Mønstrede den 21. oktober 1969 på Søværnets eksercerskole i Auderød, tæt ved Frederiksværk. Og senere som dækgast ombord på bevogtningsfartøjet **Ran** i tre måneder, og sluttede af med knap seks måneder ombord på bevogtningsfartøjet **Najaden**, hvor jeg afmønstrede fra den 9. oktober 1970.

Tiden i Søværnet var en rigtig god tid. Auderød lejren, som eksercerskole blev kaldt i daglig tale, udfordrede med mange nye færdigheder, såsom våbenbrug, brandbekæmpelse, og ikke mindst, den legendariske skude **Lappedykkeren**, som vel nok kan kaldes den danske flådes mest "rolige" skib. **Lappedykkeren**, som jeg desværre ikke har noget billede af, var et modelskib i fuld størrelse, bygget op på en stor græsplæne. Her blev der indøvet forskellige sømandsfærdigheder, såsom fortøjning, kast med kasteline, m.m. i stille og rolige omgivelser.

Bevogtningsfartøjet RAN i Skagen havn, 1970

Der blev også tid til lidt sjov i gaden, både på skolen og i Frederiksværk by, hvor jeg jo var godt kendt. På skolen holdt Søværnets Tamburkops til. Mens jeg var der, var den kendte sanger Flemming "Bamse" Jørgensen indrulleret i Tamburkorpset. Han øvede af og til med et band i gymnastiksalen, og hvis man ikke havde udgang, var der her en god mulighed for at være publikum til deres udfoldelser. Det var dog ikke hans berømte orkester "Bamses Venner", men de spillede nu meget godt alligevel.

Med skibene **Ran** og **Najaden** kom vi rundt i hele landet på forskellige opgaver. Der var fiskeripatrolje i Vesterhavet, med Esbjerg som basehavn. Her var vi under den store fiskerikonflikt i 1970. Det var første, og eneste gang, jeg har set så mange fiskekuttere samlet i en havn på en gang. Det gav rigtig liv i havneværtshusene et par dage, noget vi gaster i høj grad var deltagere i, hvis man ikke lige var uheldig at have vagttjeneste. Fiskeripatrolje i Esbjerg bestod bl.a. i at kontrollere de udenlandske fiskere, hovedsagelige tyske og hollandske kuttere, der fiskede i farvandet ud for Esbjerg og øerne i Vesterhavet. Vi skulle kontrollere at de holdt sig uden for den danske fiskerigrænse, og i øvrigt ikke fiskede ulovligt.

En stille stund i solen

Det var nu ikke det vi havde størst succes med. Når vi lå i havn i Esbjerg, lå der som regel en af de udenlandske kuttere i havnen, som skulle holde øje med når vi sejlede. På den måde vidste de altid hvad vi foretog os, og når vi sejlede gik der straks besked til kutterne på havet. Så når vi nåede frem, lå alle kuttere og fiskede nok så nydeligt uden for fiskerigrænsen.

En enkelt gang lykkedes det os at fange en tysker inden for grænsen. Vi var et bordinghold som blev sendt over til

Overvågningsopgaver i Østersøen

holde øje med Østtyskerne og Russerne som havde skibe med lytteudstyr liggende tæt på de danske østersøkyster, den kolde krig var jo et "varmt" emne på den tid. Men ellers nød vi sommeren med dens mange glæder i form af søde piger, og koldt øl.

Selvfølgelig gik hele tiden ikke kun med at nyde livets glæder. Der var mange øvelser og træning, som også var en del af livet som marinesoldat. Men kedeligt var det nu aldrig. De sidste par måneder blev vi forlagt til Bornholm. Her havde vi Rønne som basehavn, sammen med et andet bevogtningsfartøj. Vi kom rundt på til øens havnebyer, og mødte mange mennesker på vores færd. Vi var faktisk ret populære hvor vi kom rundt, og blev behandlet rigtig godt alle steder. Når vi gik i byen i Rønne, kunne det ofte trække op til lidt sjov i gaden. Almegårds kasserne, som var hærens domæne lå jo i Rønne, og når vi marinere mødte de grønne fra hæren under vores ture i byen, kunne der jo godt blive lidt intern "krig", de to værn imellem. Men som regel gik det forholdsvis stille af, uden de helt store genvordigheder.

Den store overvågningsradar på Dueodde, som overvågede skibstrafikken i hele den midterste del af den centrale Østersø, var vi nu ikke altid så glade for.

Når de havde et uidentificeret objekt på deres skærm, blev vi jaget af havn for at undersøge sagen. Det var lidt trælst til tider, især når det skete midt om natten og det så viste sig bare være en søvnig fisker, der ikke havde besvaret deres opkald. Eller en enkelt gang, hvor vi var blevet jaget ud, viste det sig at være en stor flok fugle som bare fløj fredeligt rundt. Så kunne vi godt blive lidt knotte, og have nogle meninger om de her radargaster, der ikke egner sig til at komme på skrift.

kutteren i gummi båd, for at påvise det ulovlige fiskeri overfor kutterens besætning.

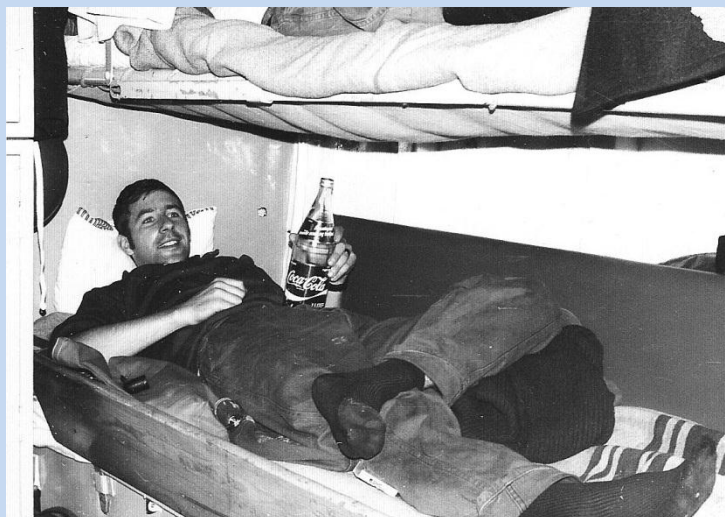
Mens vores officer ordnede formaliteterne med skipperen i styrehuset, blev vi tre værnepligtige godt beværtet af de andre fiskere. Vi blev budt på en øl og en snaps, og selv om vi selvfølgelig ikke måtte modtage den slags "bestikkelse", så var vi jo ikke just de mest autoritetstro krigere, så hvorfor lade en god chance gå til spilde. Det medførte selvfølgelig lidt knurren fra officerens side på turen tilbage. Men vi slap for yderlige repressalier, da jeg har den gode officerskriger mistænkt for selv at have smagt lidt på de gode varer.

Senere gik turen til overvågningsopgaver i den vestlige del af Østersøen, med Stubbekøbing som basehavn. Det var blevet rigtig sommer og opgaverne var rimelige, så også her blev det til nogle hyggelige sommeroplevelser i denne dejlige by. Vores opgaver her, var hovedsageligt farvandsovervågning og

Cykelgast i Rønne 1970

Livet ombord på skibene var lidt trangt. Så vidt jeg husker boede vi 18 værnepligtige på en banje. Der var ikke plads til meget privatliv. Og, når man havde morgenvagten, og skulle ned og purre ud, var det med at tage en dyb indånding og så ellers ned i en fart og få råbt rigtig højt, for derefter at fare op i den friske luft igen. Den banjeos, der slog en i møde, var absolut ikke en duft af roser. Så hele udpurringerne skulle for helbredets skyld, helst foretages på én indånding. En søndag sejlede vi til Hammerhavn. Her tog vi en deling af hærens soldater fra Almegårds kasserne ombord, og

Afslapning på køjen

sejlede til Christiansø på afslapningstur. Det gik fint på turen ud til øen. Og vi havde en rigtig god dag, hvor der ikke blev sparet på øllet. I løbet af dagen blæste det lidt op, og da vi skulle sejle tilbage til Bornholm var der lidt bølger på havet. Det varede ikke længe inden nogle af de brave soldater fra Almegårds kasserne blev ligeså grønne i hovedet, som deres uniform. Og så kunne vi andre jo ikke lade være med at hovere bare ganske lidt.

Den 9. oktober 1970, var det slut med det glade soldaterliv. Vi blev afmønstret på Holmen, eller rettere, der var nogle af os, der blev afmønstret. Jeg havde lige 10 dages ekstra tjeneste der skulle afvikles. De 10 dage skyldte jeg den kongelige marine for et lille ophold i "stenhuset" på Holmen tidligere på sæsonen. Jeg vil ikke lige komme nærmere ind på den episode, der uløste dette ophold. Men kan dog sige, at det skyldes uenighed i hvordan autoriteternes magt skulle fortolkes. Efter tiden i marinen, blev det igen fiskeriet der måtte holde for nogle år, inden jeg besluttede mig for at gå på skipeskole.